هو اللّه

ربّ و رجآئی و مجیری و سمیری فی جنح اللّیالی ترانی خافضاً جناح الذّلّ و الانکسار الی ملکوت الاسرار متذلّلاً مبتهلاً متضرّعاً الیک فی بحبوحة اللّیالی و الاسحار بان تؤیّد عبدک الادیب الحبیب الاریب ریب حجر عنایتک و خطیب آیات موهبتک و دلیل آثار عونک و رعایتک و حبیب قلوب احبّتک قد واصل اللّیل بالنّهار و هو یدعو الیک ثلّة من الابرار و عصبة من الاحرار و یقیم لهم البراهین القاطعة و الحجج اللّامعة و الادلّة الواضحة علی اثبات نور احدیّتک و ثبوت روح رحمانیّتک یروی کلّ غلیل بمآء معین من البرهان و یشفی کلّ علیل بدریاق من الحجج السّاطعة الانوار ربّ ایّده علی اعلآء کلمتک فی الاقطار و اثبات اشراق نیّر رحمانیّتک علی الآفاق انّک انت المؤیّد لکلّ عبد شکور و موفّق کلّ خادم غیور لا اله الّا انت العزیز المقتدر الغفور ربّ و رجآئی انّک انت الرّؤف بعبادک و انت الحنون علی ارقّآئک تری بانّ السّیول قد محت الطّلول و انّ الدّمآء القانی جار کنهر طامی فی تلک البقاع و انّ المهج سائلة فی تلک الاقطار الشّاسعة فالقلوب فی خفوق و الصّدور متسعّرة بنار الوقود و الجفون تهمی بالعبرات و الصّدور ترتفع منها الزّفرات من تلک البلیّات المستولیة علی الدّیار فما تری الّا دمآء مسفوحة و سهاماً مسمومة و اسنّة مشروعة قد اوقدت نیران الفساد نفوس لا تخشی یوم المیعاد یعدّون انفسهم رعاة الاغنام و یصولون کالذّئاب الکاسرة و الکلاب الخاسرة علی الانام قد قسما حزبین متقاتلین و کلّ واحد منهما هدر دم الآخر و افتی بالسّفک و الفتک و الهتک و هم بانفسهم بعمائم کقبّة فرعون و عصیّ کحبال السّحرة راقدون فی مضاجع الحبور و السّرور یصطفون علی موائد القوم یتنعّمون فیها بما تشتهی النّفوس و تلذّ به الاعین و تنشرح به الصّدور فی نعمة وافیة و راحة کافیة و ثروة طافحة و ساقوا نفوساً معصومة الی میدان الحرب و القتال و مضمار الکفاح و النّزال حتّی یتحاربوا و یتقاتلوا و یتقطّعوا ارباً ارباً ربّ ربّ اکف عبادک فی بلادک شرّ هذه النّفوس الهاتکة و الثّلّة الفاتکة و العصبة الهالکة و بدّل هذا الاضطراب بالاطمینان و هذه الزّلازل الشّداد بسکون و قرار و اکشف هذا الظّلام الحالک بنور الالفة و الاتّحاد و اشراق شمس الحقیقة علی کلّ الجهات و وفّق الدّولة القاهرة و الملّة الباهرة علی الایتلاف بعد الاختلاف حتّی یمتزجا کانّهما مآء و راح و الرّوح و الجسد المرتاح ربّ وفّق بینهما و الّف بین قلوبهما حتّی تتقشّع هذه الغیوم المتکاثفة المتلبّدة علی وجه الآفاق و یشرق نیّر الودّ و الوفاق باشدّ اشراق و یرتاحوا عبادک فی بلادک و یسکن ذلک الغبار المُثار فی تلک الدّیار برحمتک الواسعة علی الابرار و الاشرار انّک انت الکریم انّک انت العزیز و انّک انت المقتدر المختار ع ع

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۲۹ فوریه ۲۰۲۴، ساعت ۴:۰۰ بعد از ظهر